

Ὁ Χασσίας πηγάζει ἐκ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς Πίνδου, εἰς τὴν αὐτὴν σειρὰν, ἥτις συνοδεύει τὴν δεξιὰν ὁχθὴν τοῦ Ῥεδίου, τὴν σχηματίζουσιν τὰ μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Θετταλίας ὄρη. Εἰς τὰς ἀποτόμους δὲ ταύτας πλευρὰς του, ὅχι μακρὰν τοῦ Γιερακάρη ἐνθα εὐρίσκονται τὰ ἑρείπια τῆς Ἰρεσίας καὶ τοῦ Εὐθύδριου (1), τοποθετῶ κατ' εἰλασίαν ταῦτα πλησίον τοῦ Ζουρανίου. Σύμφωνανα μὲ τὰς περὶ τῶν τόπων ὑποθέσεις, καὶ ἀνακεφαλαιῶν τις ὅσα ἐρρέθησαν εἰς τὸν πρῶτον τόμον τῆς περιηγήσεως ταύτης (2), καὶ εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς Μακεδονίας (3), δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πορείαν τοῦ Φιλίππου, μετὰ τὴν εἰς τὰ στενὰ τῶν ὀρέων Ἀσναοῦ καὶ Αἰρώπης ἦταν του (4). Θέλει τὸν ἰδῆ ἀφίνοντα τὸ ὄρος Λινθὸν, εἰσερχόμενον εἰς τὴν Θετταλίαν, καὶ ἐξολοθρεύοντα ὅσας πόλεις τῆς δὲν ἠδύνατο νὰ διαφυλάττῃ. Καὶ ἀροῦ παρεκτραπὴ πρὸ τῶν Φερῶν, θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν ἔλαβε ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν διὰ τῆς λεωφόρου ἥτις ἄγει ἀπὸ Σταγῶν εἰς Γρέβενο. Ὁ τόπος ὅστις περιτριγυρίζει τὸ στελὸν τοῦτον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου στρατὸς τοῦ αἰῶνος μας δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ προχωρήσῃ ἀκινδύνως, διατρεῖ εἰσέτι διακρίσιμα τεσσαράκοντα οἱ κογενεῖας Ἑλλήνων καὶ Βλάχων, οἵτινες καλλιεργούτες τὰ ἀπομεμονωμένα μέρη διατρέφουν ἀπειρὰ ριθμα πόρνια.

Εἰς τρία τῆς ὥρας τέταρτα φθάνει τις ἐκ τῆς γειφύρας τοῦ Λοζέτι τὸν ποταμὸν τῶν Μετεώρων εἰς τέταρτον δὲ λευγῆς ἐκ τῶν ὁχθῶν του, εἰσέρχεται εἰς Σταγούς — Καλαβάχα. Θὰ ἔχῃ δὲ ἐμπροσθέν του κοιλάδα καλῶς καλλιργημένην, ἥτις ποτίζεται μὲ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ὃν ὑπιδέξαμεν. Ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους τοῦ Πηνειοῦ, ὁ ὀρθαλμὸς τοῦ περιηγητοῦ θὰ ἀκολουθῇ τὸν ἐξελικμὸν τῆς Πινδικῆς ἀλύστεως ἥτις σχηματίζει εὐρύχωρον καμπύλωμα, τὰ κατώτερα μέρη τοῦ ὁποίου διατρέχει ὁ Πηνειὸς ἀπομακρυνόμενος, εἰς τὸς πεδιάδας τῶν Τρικάλων.

ψωδὶαν ψαλλομένην καθ' ὅλην τὴν
 Ῥοῦμελὴν μέχρι τῆς Κωνσταντι-
 νουπόλεως. Ἰσως δὲν ἐγνώρισεν ἐκ κυρίως ἀσ-
 μάτιον ὅπερ ἐδὼ καταχωροῦμεν, διότι ἀναφέρει
 ἄλλο ἡμιτελές τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἔχει καὶ ὁ συλλέ-
 ξας τὰ δημοτικὰ ἄσματα Faubriel, ὅστις μάλιστα
 ὑπερεπαινεῖ τὸ ἀσμάτιον τοῦτο.

(1) Ἰρεσία καὶ Εὐθύδριον. Τίτος Αἰβίος, βιβλ. XXXIII, κ. 13.

(2) I. τόμος τῆς περιηγήσεως ταύτης, βιβλ. III κ. IV.

(3) II τόμ. τῆς περιηγήσεως ταύτης, βιβλ. VII κ. I, II, III.

(4) II τόμ. τῆς περιηγήσεως ταύτης, κ. LII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Νομὸς τῶν Χασσιῶν. — Σταγοὶ-Καλαβάχα.
 Τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ Μετέωρα. — Τὸ μέρος
 ἰομοῦ τὸ ὀρομαζόμενον Πειχωρί. — Ἐρ-
 τῶν Γομφῶν. — Ὀδὸς μετὰ Τρικάλων.
 δηλαί πολλῶν ποταμῶν οἵτινες εἶναι φέ-
 ποτελεῖς εἰς τὸν Πηνειόν.

Ὁ νομὸς τῶν Χασσιῶν περιορίζεται, εἰς μὲν περιφέρειαν τῶν πρὸς τὰ Β. Δ. καὶ Β. Α. ὄρη, ἐκεῖνα τοῦ Μαλακασίου καὶ Γρεβένου Μ. Α. Δ. ρατοῦται εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Τρικάλων, καὶ εἰς τοῦ Ἀσπροποταμοῦ τῆς περιγραφῆς ταύτης, αἱ διαιρέσεις εἶναι, τὰ Βλαχοχωρία, τῶν ὁποίων τὰ μίδια ἡρίθμηται, καὶ τὸ Πειχωρί, τὸ ὁποῖον μετὰ νὰ περιγράψω.

Μακρόθεν πρὶν εἶναι φθάσω εἰς Σταγούς, τοὺς ὁποῖοις Βυζαντινοὶ Ἀγίους (1) καλοῦσιν, παρεστῆκεν αἱ Μετέωρα. Τὰ θέλματα μου ἠλκύσθησαν ἀπὸ ὑψηλὰς πυραμίδας τῶν, τὰς μὲν ὁμοίας δεῖται τῆς Αἰγύπτου, τὰς δὲ κώνους κεκλωθωμένους καὶ ἡλίας κολοσσάοις ἀγάλμασι παραπλησίους, καὶ ὁ σύνολον παρίστην ἀρχιτεκτονικὴν ἐκ μνημείων ἐκ σωσασσμένων ἢ γιγαντιαίων προπυργίων, ὁμοίων Τιτανίοις, ὅτε διὰ κλιμάκων ἐπεχείρησαν νὰ ἀνέλθω τὸν Ὀλυμπον. Ἀμφὶβαλλὼν ἂν τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἦσαν πραγματικὰ ἢ ἐκ τῶν μαγικῶν ἐκείνων τοπτρισμῶν οἵτινες προσφέρουσιν εἰς τὸν ὄντο ἀπατηλὰς εἰκόνας ἄλλ' εἰς Σταγούς εἰσερχόμενος ἀμριβολαί μεν διεσκεδάσθησαν, χωρὶς ὅμως νὰ ἐκ τῶν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ θεάματος. Ἐπὶ πολλὴν κρημνὸς ἐθαύμαζον, τὴν κατοικίαν ταύτην τῶν τῶν τῶν ἀπαρνηθέντων τὸν κόσμον, καὶ στήριξιν ἐκεῖ τὰ ἐρημητήριά των, ὡς φάρους ἐπὶ ἐπικινδύνου παραλίας, δεικνύοντες εἰς τοὺς θαλασσοπορευτὰς, π τοὺς σκοπέλους τῆς κοινωνίας, τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας. Ἐπεθύμουν νὰ προσέλθω εἰς τὴν νέαν ταύτην Θεοῦ ἐν ἣ οἱ ὅμοι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καθημερινῶς πρὸς καλοῦσι τοὺς εὐσιθεῖς προσκηνυτὰς τῆς ἀγίας Σιών ἀφρότου, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀνδρονίκου, ὁ σταν ὑψώθη ἐπὶ τῶν Μετεώρων τῆς Θεσσαλίας. (2)

Ἐβάζετο πρὸς τὰ καταρύγια ταῦτα, ἀκολουθούμενος ἀπὸ νινὰς τοῦ χωρίου τοὺς ὁποίους εἶχα γνωρίσει.

(1) Κατακουζηνοῦ ἱστορ. βιβλ. 2. ὁρομαζόμενον οὕτω, ὡς ἐκ τῶν ἐκεῖ ὀρομαζόμενων, οἵτινες, ὅλοι οἱ ἐκκλησιαστικοί, ἔχουσι τὸ ὄρομα ἄγιοι.

(2) Φαίνεται, ὅτι ὁ Λαμαρτινὸς ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰ καταρύγια ταῦτα, ὅταν λέγῃ·

Jci viennent mourir les derniers bruit du monde
 Nautoniers sans étoile, abordez, c'est la port
 Jci l'ame se plonge en une paix profonde,
 Et cette paix n'est pas la mort.